

Wijziging van de  
Gezondheidswet en de Wet  
op de jeugdzorg teneinde  
een mogelijkheid op te  
nemen tot openbaarmaking  
van gegevens over de  
naleving en uitvoering van  
regelgeving, besluiten tot  
het opleggen van  
bestuurlijke sancties en tot  
personen herleidbare  
informatie daarbij  
inbegrepen

(concept 15-10-2012)

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het in het belang van de naleving van de regelgeving onder meer op het gebied van de volksgezondheid, de jeugdzorg en een goede informatievoorziening wenselijk is regels te stellen inzake de openbaarmaking van gegevens betreffende de mate van naleving en de uitvoering van de voorschriften die die belangen dienen, de identiteit van overtreders van voorschriften daaronder begrepen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

#### Artikel I

De Gezondheidswet wordt als volgt gewijzigd:

##### A

In artikel 1 wordt onder vervanging van een punt door een puntkomma aan het slot van onderdeel d een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. persoonsgegevens: een gegeven als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wet bescherming persoonsgegevens.

##### B

Artikel 38, eerste lid, komt te luiden:

1. De artikelen 36, eerste, tweede en vierde lid, 37, 44 en 44a zijn van toepassing in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Bij algemene maatregel van bestuur kan bij de aanwijzing van regelgeving als bedoeld in artikel 44, eerste lid, worden bepaald dat informatie betreffende het toezicht en de uitvoering van die regelgeving niet op basis van dat lid openbaar zal worden gemaakt, indien de informatie betrekking heeft op de het toezicht en de uitvoering in die openbare lichamen.

C

Na Hoofdstuk IV wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende

Hoofdstuk IV A. Openbaarmaking van informatie inzake het toezicht en de uitvoering van regelgeving

Artikel 44

1. Het Staatstoezicht op de volksgezondheid maakt bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen, onder hem berustende informatie openbaar inzake het toezicht en de uitvoering van bij die algemene maatregel van bestuur aan te wijzen regelgeving teneinde de naleving van de regelgeving te bevorderen, het publiek inzicht te geven in de wijze waarop het Staatstoezicht op de volksgezondheid zijn taken verricht en wat de resultaten van die verrichtingen zijn. Krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels gesteld worden over de wijze waarop de informatie openbaar wordt gemaakt.
2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen anderen dan het Staatstoezicht op de volksgezondheid, die belast zijn met het toezicht op de naleving of de uitvoering van de op grond van het eerste lid aangewezen regelgeving, belast worden met de openbaarmaking van daarbij aan te wijzen informatie, dan wel met het ter openbaarmaking van die informatie verstrekken aan het Staatstoezicht op de volksgezondheid. De krachtens de eerste volzin aangewezenen dragen er zorg voor dat de informatie voor overdracht is ontdaan van de gegevens, bedoeld in het vijfde lid.
3. Op grond van het eerste lid, kan voor openbaarmaking worden aangewezen informatie betreffende:
  - a. uitkomsten van controle en onderzoek en de daaraan ten grondslag liggende gegevens;
  - b. de indeling van ondertoezicht gestelden in nalevingcategorieën;
  - c. informatie, die door ondertoezicht gestelden is verstrekt aan het Staatstoezicht op de volksgezondheid, dan wel aan de op grond van het tweede lid aangewezenen;
  - d. handhavingsmaatregelen;
  - e. besluiten, inhoudende een bevel als bedoeld in artikel 87a van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, een bevel of de verlenging van een bevel als bedoeld in artikel 8, vierde lid, van de Kwaliteitswet zorginstellingen, dan wel een aanwijzing als bedoeld in artikel 8, eerste lid van die wet;
  - f. besluiten tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie als bedoeld in artikel 5:2 in de Algemene wet bestuursrecht;
  - g. besluiten tot verlening van een vergunning, een erkenning, een goedkeuring, een ontheffing of andere besluiten tot begunstiging;
  - h. de uitvoering, wijziging, beëindiging, schorsing en intrekking van besluiten als bedoeld in dit lid;
  - i. adviezen aan andere bestuursorganen over het toezicht of de uitvoering van de op grond van het eerste lid aangewezen regelgeving;
  - j. informatie van derden, anders dan informatie aangewezen op grond van het tweede lid, voor zover die informatie ten grondslag ligt aan het toezichts- en uitvoeringsbeleid betreffende de aangewezen regelgeving.
4. Indien de informatie betrekking heeft op een sanctiebesluit wordt daarbij aangegeven of een rechtsmiddel tegen dat besluit is of kan worden ingesteld.

5. Het Staatstoezicht op de volksgezondheid, dan wel degene die op grond van het tweede lid is aangewezen, draagt er zorg voor dat informatie die op grond van het eerste lid openbaar wordt gemaakt, door hem bij de openbaarmaking is ontdaan van:
  - a. informatie die bedrijfs- of fabricagegegevens bevat, die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan het Staatstoezicht op de volksgezondheid, dan wel aan degenen die op grond van het tweede lid zijn aangewezen, is meegedeeld;
  - b. persoonsgegevens, voor zover de openbaarmaking daarvan op grond van het zesde lid niet is toegestaan; en
  - c. informatie, waarvan verstrekker van die informatie uit hoofde van zijn beroep tot geheimhouding is verplicht, doch waarvan de met het toezicht belaste ambtenaren van het Staatstoezicht op de volksgezondheid voor de vervulling van hun taak kennis hebben genomen.
6. De openbaar te maken informatie bevat slechts persoonsgegevens, voor zover die persoonsgegevens:
  - a. gerelateerd zijn aan het beroeps- of bedrijfsmatig functioneren of handelen van de personen die onderwerp zijn van het toezicht of op wie de uitvoering betrekking heeft;
  - b. gerelateerd zijn aan de taakvervulling van de personen die met het toezicht op de naleving of met de uitvoering van de aangewezen regelgeving zijn belast; en
  - c. geen bijzondere persoonsgegevens omvatten, anders dan die door de persoon ten aanzien van wie de openbaarmaking plaatsvindt, duidelijk openbaar zijn gemaakt.

#### Artikel 44a

1. Het Staatstoezicht op de volksgezondheid, dan wel degene die is aangewezen op grond van artikel 44, tweede lid, stelt uiterlijk drie weken voor de openbaarmaking plaatsvindt, de rechtspersoon of de natuurlijke persoon op wiens handelen of functioneren de informatie betrekking heeft, van de openbaarmaking in kennis. De betrokkene wordt van de inhoud van de openbaar te maken informatie op de hoogte gesteld, voor zover hij van die informatie nog geen kennis heeft kunnen nemen.
2. De openbaarmaking vindt niet plaats zolang een belanghebbende daartegen bij de voorzieningenrechter bij dagvaarding een onmiddellijke voorziening bij voorraad heeft gevorderd en de rechter daarover in eerste aanleg nog niet heeft beslist
3. De termijn van drie weken is, voor zover aangewezen, niet van toepassing bij de openbaarmaking van informatie over:
  - a. een bevel als bedoeld in:
    - 1° artikel 87a van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, indien dat bevel inhoudt dat aan de betrokkene een beperkende maatregel is opgelegd;
    - 2° artikel 8, vierde lid van de Kwaliteitswet zorginstellingen, indien dat bevel inhoudt dat aan de betrokkene een beperkende maatregel is opgelegd, alsmede een verlenging van dat bevel
    - 3° artikel 115 van de Geneesmiddelenwet;
    - 4° artikel 12a van de Wet op de medische hulpmiddelen;
  - b. een aanwijzing, als bedoeld in artikel 8, eerste lid van de Kwaliteitswet zorginstellingen, indien die aanwijzing inhoudt dat aan de betrokkene een beperkende maatregel is opgelegd;
  - c. een last als bedoeld in:

- 1° 100a van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg tot handhaving van een bevel als bedoeld onder a op grond van die wet;
  - 2° artikel 10 van de Kwaliteitswet zorginstellingen tot handhaving van een bevel of aanwijzing als bedoeld onder a op grond van die wet;
  - 3° artikel 114 van de Geneesmiddelenwet tot handhaving van een bevel als bedoeld in artikel 115 van die wet;
  - 4° artikel 12 van de Wet op de medische hulpmiddelen tot handhaving van een bevel als bedoeld in artikel 12a van die wet;
- d. een kennisgeving van de inspectie waarin de betrokkene wordt medegedeeld dat tot intensivering van het toezicht is overgegaan; en
  - e. een kennisgeving van de inspectie waarin te kennen is gegeven dat de betrokkene met onmiddellijke ingang of op zeer korte termijn verbeteringen in zijn organisatie of werkwijze moet aanbrengen.
4. Indien openbaarmaking plaatsvindt via het internet worden bij algemene maatregelen van bestuur regels gesteld over de periode gedurende welke de inspectie, dan wel de op grond van artikel 44, tweede lid, aangewezenen, de informatie beschikbaar stellen.
  5. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld voor een goede uitvoering van het eerste lid en artikel 44, eerste en tweede lid.

#### Artikel 44b

De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 44 en 44a wordt gedaan door Onze Minister. De voordracht wordt gedaan mede namens Onze Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, indien de maatregel betrekking heeft op het toezicht en de uitvoering van regelgeving waarvoor die minister tevens verantwoordelijk is. Indien de maatregel betrekking heeft op het toezicht en uitvoering van regelgeving waarvoor uitsluitend Onze Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie verantwoordelijk is, wordt de voordracht gedaan door die minister.

#### Artikel II

##### A

In artikel 1, eerste lid, van de Wet op de jeugdzorg wordt in alfabetische volgorde een onderdeel ingevoegd, luidende:  
persoonsgegevens: een gegeven als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wet bescherming persoonsgegevens;

##### B

Na hoofdstuk VIII van de Wet op de jeugdzorg wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

Hoofdstuk VIIIA Openbaarmaking van informatie inzake het toezicht en de uitvoering van regelgeving

#### Artikel 48a

1. De inspectie maakt krachtens algemene maatregel van bestuur aan te wijzen, onder haar berustende informatie openbaar inzake het toezicht en de uitvoering van bij de maatregel aan te wijzen regelgeving teneinde de naleving van de regelgeving te bevorderen, het publiek inzicht te geven in de wijze waarop de inspectie haar taken verricht en

wat de resultaten daarvan zijn. Krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels gesteld worden over de wijze waarop de informatie openbaar wordt gemaakt.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen anderen dan de inspectie, die belast zijn met het toezicht op de naleving of de uitvoering van de op grond van het eerste lid aangewezen regelgeving worden belast met de openbaarmaking van daarbij aan te wijzen informatie, dan wel met het ter openbaarmaking verstrekken van die informatie aan de inspectie. De krachtens de eerste volzin aangewezenen dragen er zorg voor dat de informatie voor de overdracht, dan wel voor de openbaarmaking, is ontdaan van de gegevens, bedoeld in het zesde lid.
3. Op grond van het eerste lid, kan voor openbaarmaking worden aangewezen informatie betreffende:
  - a. uitkomsten van controle en onderzoek en de daaraan ten grondslag liggende gegevens;
  - b. handhavingsmaatregelen;
  - c. besluiten, inhoudende een bevel of de verlenging van een bevel als bedoeld in artikel 16, vijfde lid, dan wel een aanwijzing als bedoeld in artikel 16, eerste lid;
  - d. besluiten tot het opleggen van herstelsancties als bedoeld in artikel 5:2, eerste lid, onder b, van de Algemene wet bestuursrecht;
  - e. adviezen aan andere bestuursorganen over het toezicht of de uitvoering van de op grond van het eerste lid aangewezen regelgeving;
  - f. de uitvoering, wijziging, beëindiging, schorsing en intrekking van besluiten en maatregelen als bedoeld in dit lid.
4. Indien de informatie betrekking heeft op een sanctiebesluit wordt daarbij aangegeven of een rechtsmiddel tegen dat besluit is of kan worden ingesteld.
5. De inspectie, dan wel degene die op grond van het tweede lid is aangewezen, draagt er zorg voor dat informatie die op grond van het eerste lid openbaar wordt gemaakt, bij de openbaarmaking is ontdaan van:
  - a. persoonsgegevens, voor zover de openbaarmaking daarvan op grond van het zesde lid niet is toegestaan; en
  - b. informatie, waarvan verstrekker van die informatie uit hoofde van zijn beroep tot geheimhouding is verplicht, doch waarvan de met het toezicht belaste ambtenaren van de inspectie voor de vervulling van hun taak kennis hebben genomen.
6. De openbaar te maken informatie bevat slechts persoonsgegevens, voor zover die persoonsgegevens:
  - a. gerelateerd zijn aan het beroeps- of bedrijfsmatig functioneren of handelen van de personen die onderwerp zijn van het toezicht of op wie de uitvoering betrekking heeft;
  - b. gerelateerd zijn aan de taakvervulling van de personen die met het toezicht op de naleving of met de uitvoering van de aangewezen regelgeving zijn belast; en
  - c. geen bijzondere persoonsgegevens omvatten, anders dan die door de persoon ten aanzien van wie de openbaarmaking plaatsvindt, duidelijk openbaar zijn gemaakt.

#### Artikel 48b

1. De inspectie, dan wel degene die is aangewezen op grond van artikel 48a, tweede lid, stelt uiterlijk drie weken voor de openbaarmaking plaatsvindt, de rechtspersoon of de natuurlijke persoon op wiens handelen of functioneren de informatie betrekking heeft, van de openbaarmaking in kennis. De betrokkene wordt van de inhoud van de

- openbaar te maken informatie op de hoogte gesteld, voor zover hij van die informatie nog geen kennis heeft kunnen nemen.
2. De openbaarmaking vindt niet plaats zolang een belanghebbende daartegen bij de voorzieningenrechter bij dagvaarding een onmiddellijke voorziening bij voorraad heeft gevorderd en de rechter daarover in eerste aanleg nog niet heeft beslist.
  3. De termijn van drie weken is, voor zover aangewezen, niet van toepassing bij de openbaarmaking van informatie over:
    - a. een bevel als bedoeld in artikel 16, vijfde lid, van de Wet op de jeugdzorg;
    - b. een aanwijzing, als bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de Wet op de jeugdzorg, indien die aanwijzing inhoudt dat aan de betrokkene een beperkende maatregel is opgelegd;
    - c. een last als bedoeld in 16, zevende lid, tot handhaving van een bevel als bedoeld onder a of een aanwijzing als bedoeld onder b;
    - d. een kennisgeving van de inspectie waarin de betrokkene wordt medegedeeld dat tot intensivering van het toezicht is overgegaan;
    - e. een kennisgeving van de inspectie waarin te kennen is gegeven dat de betrokkene met onmiddellijke ingang of op zeer korte termijn verbeteringen in zijn organisatie moet aanbrengen.
  4. Indien openbaarmaking plaatsvindt via het internet worden bij algemene maatregelen van bestuur regels gesteld over de periode gedurende welke de inspectie, dan wel de op grond van artikel 48a, tweede lid, aangewezenen, de informatie beschikbaar stellen.
  5. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld voor een goede uitvoering van het eerste lid en artikel 48a, eerste en tweede lid.

### Artikel III

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Volksgezondheid,  
Welzijn en Sport,

De Minister van Volksgezondheid,  
Welzijn en Sport,

E. I. Schippers

De Staatssecretaris van Volksgezondheid,  
Welzijn en Sport,

M. L. L. E. Veldhuijzen van Zanten-Hyllner

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,

F. Teeven

De Staatssecretaris van Economische Zaken,  
Landbouw en Innovatie,

dr. Henk Bleker

ONTWERP

## Memorie van toelichting

### Algemeen

#### Inleiding

De overheid kan informatie openbaar maken over een bestuurlijke aangelegenheid die is neergelegd in bij een bestuursorgaan berustende documenten. Ten algemene biedt de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) daartoe het wettelijk kader. Op grond van de Wob kunnen er twee redenen voor openbaarmaking zijn. Op de eerste plaats kan een tot openbaarmaking strekkend verzoek worden ingediend bij een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van dat bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf (art. 3, eerste lid, Wob). Op de tweede plaats kan het bestuursorgaan ambtshalve oordelen dat openbaarmaking van informatie wenselijk is (art. 8, eerste lid, Wob). Daarnaast bestaan in verschillende wetten grondslagen voor de openbaarmaking van specifieke informatie.

Dit wetsvoorstel geeft door een grondslag voor het actief openbaar maken van controlegegevens, nieuwe impulsen aan de transparantie en legitimatie van overheidsbeleid. Door dit wetsvoorstel kan er een zorgvuldige uitwerking worden gegeven aan het verlangen van de Tweede Kamer om nieuwe stappen te zetten in het verbeteren van de naleving van normen door openbaarmaking van gegevens. Tot slot kan door dit wetsvoorstel beter tegemoet worden gekomen aan de wens tot openbaarmaking van controlegegevens die door vele indieners van Wob-verzoeken is geuit en in de laatste jaren is geïntensiveerd.

De Tweede Kamer legt weliswaar de nadruk op de openbaarmaking van inspectiegegevens van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA), doch dit wetsvoorstel richt zich daar niet alleen op. Het gaat ook over onderzoeksgegevens op het werkgebied van de Inspectie voor de Gezondheidszorg (hierna: IGZ) en van de Inspectie Jeugdzorg (hierna: IJZ). Met ingang van 1 januari 2012 is de Voedsel en Waren Autoriteit opgegaan in de NVWA. Ter bevordering van de leesbaarheid zal in deze memorie nog slechts gesproken worden over de NVWA, ook wanneer het de Voedsel en Waren Autoriteit betreft. De NVWA en IGZ zijn onderdeel van het Staatstoezicht op de volksgezondheid.

Bij algemene maatregel van bestuur kan de werking worden uitgebreid naar andere instanties die belast zijn met het toezicht op en de uitvoering van regelgeving op het gebied van de volksgezondheid. Gedacht kan worden aan gegevens van het Centraal Orgaan voor Kwaliteitsaangelegenheden in de Zuivel. De controleurs van deze organisatie zijn op grond van artikel 25a van de Warenwet aangewezen als toezichthouders in de zuivelsector.

Met de actieve openbaarmaking van controlegegevens van de NVWA wordt beoogd de naleving van regelgeving te bevorderen en transparantie te bieden aan partijen – inclusief de consument – binnen de (voedsel)productieketen. Dit uitgangspunt hebben de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) in de brieven van 23 juni 2005<sup>1</sup>, 23 februari 2006<sup>2</sup> en 10 december 2009<sup>3</sup> aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal kenbaar gemaakt. Recentelijk is dit nog eens benadrukt door de Minister van VWS en de Staatssecretaris van

<sup>1</sup> Kamerstukken II 2004/2005, 26991, nr. 122

<sup>2</sup> Kamerstukken II 2005/2006, 26991, nr. 138

<sup>3</sup> Kamerstukken II 2009/2010, 26991, nr. 276



Economische Zaken, Landbouw en Innovatie in de brief 14 april 2011<sup>4</sup> (kamerstukken II 2010/2011, 26991 nr. 314).

Het Ministerie van LNV is inmiddels opgegaan in het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I). Ter bevordering van de leesbaarheid zal in deze memorie nog slechts gesproken worden over de Minister van EL&I, ook wanneer het de ambtsvoorganger van LNV betreft.

De actieve openbaarmaking van gegevens komt ook voort uit de voornemens die waren opgenomen in de Kaderstellende visie op toezicht 2005 "Minder last meer effect"<sup>5</sup>. In deze visie is bepaald dat de overheid 'transparantie' als een van de principes van goed toezicht ziet en inspectieresultaten zo veel mogelijk openbaar zal maken. De transparantie wordt bereikt door openbaarmaking van inspectiegegevens. Transparantie is belangrijk omdat het inzage geeft in het functioneren van de overheid. Bij de openbaarmaking van gegevens over het toezicht en de uitvoering van wetgeving heeft die transparantie in het bijzonder tot gevolg dat instellingen en de bedrijven waarop die informatie betrekking heeft beter gaan presteren en dat afnemers van producten en diensten de mogelijkheid wordt geboden goed geïnformeerd keuzes te maken. Hetzelfde geldt voor beroepsbeoefenaren. Toezicht is een ruim begrip. Het betreft het verzamelen van informatie over de vraag of een handeling of zaak voldoet aan de daaraan gestelde eisen, het zich daarna vormen van een oordeel daarover en het eventueel naar aanleiding daarvan interveniëren.

Wat de prestatieverbetering betreft, geldt het volgende. Anders dan bij punitieve sancties wordt die prestatieverbetering niet verkregen door leedtoevoeging, maar door de omstandigheid dat die ondernemingen, instellingen en beroepsbeoefenaren zich, doordat hun identiteit wordt bekendgemaakt, gecontroleerd voelen door de afnemers van hun producten en diensten. Bedrijven en instellingen zullen er alles aan doen het nalevingsniveau te handhaven en waar mogelijk te verbeteren. Waar verwacht mag worden dat punitieve sancties slechts leiden tot noodzakelijke prestatieverbetering bij instellingen en bedrijven die beneden de wettelijke norm presteren, werkt het systeem van openbaarmaking van informatie over het functioneren van de marktdeelnemers over de volle breedte van het speelveld. De openbaarmaking is door de wetgever dus niet bedoeld als een reactie op ongewenst gedrag. Transparantie zal *alle* bedrijven, instellingen en beroepsbeoefenaren prikkelen om zich in positieve zin van hun concurrenten te onderscheiden. Omdat het veld in het geheel beter zal gaan presteren, mag verwacht worden dat het nalevingsniveau ook in het geheel een positieve impuls zal ondervinden. Dat de toezichthouder op enig moment door de wetgever zal worden opgedragen bekend te maken dat een bestuurlijke sanctie (zoals een bestuurlijke boete) is opgelegd, verandert niets aan het oogmerk van die openbaarmaking. Het maakt het publiek duidelijk wat het toezichts- en uitvoeringsbeleid inhoudt en laat in concreto zien hoe dat beleid uitpakt.

#### Historie openbaarmakingsbeleid

Sinds 2006 maken de Ministers van EL&I en VWS controlegegevens van de NVWA openbaar.

De openbaarmaking gebeurt op grond van beleidsregels die zijn opgenomen in het Besluit houdende beleidsregels omtrent openbaarmaking van controlegegevens door de NVWA. Artikel 8 van de Wob biedt de grondslag voor deze beleidsregels. Op basis van de beleidsregels wordt per bestuurlijke aangelegenheid een besluit genomen omtrent de actieve openbaarmaking van bij de overheid berustende controlegegevens. De in de Wob vervatte uitzonderingsgronden en beperkingen zijn daarmee van toepassing en worden meegewogen bij het nemen van het besluit. Na het

<sup>4</sup> Kamerstukken II 2010/2011, 26991, nr. 314

<sup>5</sup> Kamerstukken II 2005/06, 27831, nr. 15.

nemen van een besluit tot openbaarmaking, publiceert de NVWA de gegevens op haar website.

In eerste instantie werden in 2006 enkele pilots ten behoeve van de openbaarmaking geselecteerd. De kring van openbaar te maken gegevens is in de loop der jaren uitgebreid. De openbaar gemaakte gegevens betreffen feitelijke en objectieve gegevens. Openbaarmaking op grond van de beleidsregels draagt geen punitief, doch een louter informatief karakter. Dit komt met name tot uiting in het feit dat zowel positieve als negatieve resultaten worden vermeld. Inmiddels zijn enkele pilots beëindigd. De daaraan gerelateerde controlegegevens zijn inmiddels verwijderd van de website van de NVWA. Op grond van dit beleid zijn gegevens openbaar gemaakt over:

- residuen van bestrijdingsmiddelen in groente en fruit;
- het gebruik van transvetzuren in frituurolie;
- doe-het-zelf verhuur;
- formulebedrijven in de horeca- en levensmiddelensector;
- de veiligheid van speeltuinen;
- het verrichten van geveanalyse en het vaststellen van kritische controlepunten (HACCP) in slachthuizen.

Sinds de inwerkingtreding van de Wet op de jeugdzorg per 1 januari 2005 maakt de IJZ al haar rapporten openbaar door middel van publicatie op haar internetpagina. Grondslag hiervoor vormt ook hier artikel 8 Wob. Dat de inspectie al haar rapporten op het internet publiceert, is ook opgenomen in de procesafspraken en de toezichtarrangementen die zij destijds met de verantwoordelijke ministers (thans VWS, Veiligheid en Justitie), de provincies en de veldpartijen heeft opgesteld.

Ook voor de IGZ geldt dat zij thans informatie actief openbaar maakt op basis van artikel 8 van de Wob.

#### Evaluatie

Naar aanleiding van het Algemene Overleg (AO)<sup>6</sup> inzake de NVWA in juni 2009, heeft de Minister van EL&I een tweede beleidsevaluatie uitgevoerd waarbij de effecten en financiële kaders van het openbaarmakingsbeleid zijn onderzocht<sup>7</sup>.

In het daaropvolgende AO inzake de NVWA op 16 december 2010<sup>8</sup> heeft de Tweede Kamer een aantal moties aangenomen. In deze moties wordt de wens uitgesproken dat uitkomsten van keuringen en inspecties openbaar zijn, dat van openbaarmaking een preventieve werking uitgaat en naming en shaming in de veevoedersector mogelijk wordt gemaakt<sup>9</sup>. Gelet op het bovenstaande hebben de ministers van VWS en van EL&I geconcludeerd dat de openbaarmaking zal worden voortgezet, maar dat nadrukkelijker zal worden ingezet op zichtbare communicatie en dat het juridisch kader zal worden aangepast. Dit wetsvoorstel strekt tot implementatie van deze conclusie.

Hoewel artikel 8 van de Wob op zich een toereikende basis is, kleeft daaraan een aantal bezwaren. Over de toereikendheid van de Wob als juridische grondslag voor het openbaarmakingsbeleid hebben de Minister van VWS en de Minister van EL&I de Tweede Kamer bij brief van 10 december 2009<sup>10</sup> geïnformeerd. Bij openbaarmaking op basis van artikel 8 van de Wob verplicht artikel 10 van die wet dat bij iedere openbaarmaking

<sup>6</sup> Kamerstukken II, vergaderjaar 2008-2009, 26991, nr. 271

<sup>7</sup> Kamerstukken II, vergaderjaar 2009-2010, 26991, nr. 276

<sup>8</sup> Kamerstukken II, vergaderjaar 2010-2011, 32262, nr. 5, 302

<sup>9</sup> Kamerstukken II, vergaderjaar 2010/2011, 21501-32, nr. 432;  
Kamerstukken II, vergaderjaar 2010/2011, 26991, nr. 432:

<sup>10</sup> Kamerstukken II, vergaderjaar 2010/2011, 27991, nr. 302:  
Kamerstukken II, vergaderjaar 2009/2010, 26991, nr. 276

een afweging wordt gemaakt. Dat past niet goed bij het huidige categoriegerichte openbaarmakingsbeleid. Dit voorstel voorziet er daarom in dat de regelgever per categorie aangeeft welke informatie bekend zal worden gemaakt. Het is daardoor aan de wetgever de belangen van de ondertoezichtgestelden in het algemeen af te wegen tegen andere belangen, en niet zoals geldt bij de Wob, per individueel geval.

Voorts biedt dit voorstel het vanuit de rechtstatelijkheid beziene voordeel dat de beleidsmatige keuze voor regelgeving waarvan de toezichts- en uitvoeringsinformatie openbaar wordt gemaakt, plaatsvindt op het niveau van de algemene maatregel van bestuur. De keuze is daardoor met meer rechtswaarborgen omkleed dan wanneer die geschiedt op basis van een beleidsregel, zoals nu het geval is.

Het openbaarmakingsbeleid, in het bijzonder waar het de door de NVWA openbaar te maken informatie betreft, streeft naar een grote mate van openbaarheid. Om bij de NVWA te blijven, de NVWA voert jaarlijks enkele honderdduizenden inspecties uit, waarvan de resultaten voor een substantieel deel in beginsel voor openbaarmaking in aanmerking komen. Het aantal openbaar te maken items is in potentie omvangrijk en divers van aard. De inspecties vinden onder andere plaats op beleidsterreinen als voedsel- en productveiligheid, tabak, alcohol, diergezondheid en dierenwelzijn, diergeneesmiddelen en diervoeders. Binnen die beleidsterreinen zijn weer vele categorieën van gegevens te onderscheiden. Het varieert van oordelen over de naleving, bestuurlijke boeten, lasten onder dwangsom/bestuursdwang, inspectierapporten, processen-verbaal, besluiten tot het verlenen van vergunningen, besluiten tot intrekking van vergunningen en laboratorium onderzoeken tot eigen gegevens/verklaringen van bedrijven over het naleven van de regelgeving. De uitbreiding van het openbaarmakingsbeleid zal daardoor noodgedwongen fasegewijs plaatsvinden. De fasegewijze uitbreiding van het openbaarmakingsbeleid vraagt om een zekere flexibiliteit, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de legaliteit. Daarom is ervoor gekozen de openbaar te maken informatie niet aan te wijzen op het niveau van de formele wet, maar op het niveau van de algemene maatregel van bestuur. Dat voorkomt dat bij iedere nieuwe fase een wetswijziging moet plaatsvinden. Hoewel de omvang en diversiteit van de openbaar te maken informatie bij de andere toezichthouders in potentie niet zo groot is als bij de NVWA, zal ook die informatie bij algemene maatregel van bestuur worden aangewezen. Enerzijds omdat sprake is van cumulatie, anderzijds bevordert de concentratie in één algemene maatregel van bestuur de toegankelijkheid.

Het openbaarmakingsbeleid wint aan effectiviteit indien zoveel mogelijk burgers bereikt worden. Om die reden zal zoveel mogelijk openbaar worden gemaakt via het internet. Door de toepassing van het internet zal een hoge mate van toegankelijkheid van de inspectiegegevens bereikt kunnen worden.

#### Het karakter van de openbaarmaking; de verhouding met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens

In de rechtsgeleerde literatuur is de openbaarmaking van inspectiegegevens een belangrijk onderwerp van discussie. Die discussie spitst zich met name toe op de vraag of de openbaarmaking van boetebesluiten moet worden gezien als een '*criminal charge*'. Of sprake is van een *criminal charge* bij openbaarmaking wordt door verschillende auteurs afhankelijk gesteld van de aanwezigheid van een schandpaal effect<sup>11</sup>. Omdat ervan uit mag worden gegaan dat een dergelijk effect bij de openbaarmaking van boetebesluiten

<sup>11</sup> Zie onder anderen D.R. Doorenbos, Schandpaal en onschuldpresumptie, Nederlands Juristenblad 2003, nr. 42, p 2190. Verwijzingen naar meer auteurs zijn te vinden in bijlage 2 bij de brief aan de Tweede Kamer van 10 december 2009 (kamerstukken II 2009/10, 26991, nr. 276)

prominenter aanwezig is dan bij de openbaarmaking van andere toezichtsgegevens, zal de de beantwoording van de vraag beperkt worden tot de openbaarmaking van boetebesluiten.

Van de zijde van de regering is in eerdergenoemde brief aan de Tweede Kamer van 10 december 2009 reeds uitvoerig uiteengezet waarom de regering van oordeel is dat hier geen sprake is van een *criminal charge*. Sindsdien hebben zich geen ontwikkelingen voorgedaan die nopen tot het innemen van een ander standpunt.

Indien sprake is van een *criminal charge* brengt dat met zich mee dat artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) van toepassing is op de openbaarmaking. In artikel 6 van het EVRM is onder andere het recht op een eerlijk proces vastgelegd. Het bepaalt tevens dat een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld voor onschuldig wordt gehouden tot zijn schuld in rechte is komen vast te staan.

Twee arresten van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) spelen een belangrijke rol bij de vraag of hier sprake is van een *criminal charge*. Het betreft het Engel-arrest<sup>12</sup> en het Öztürk-arrest<sup>13</sup>. Uit die jurisprudentie zijn drie criteria af te leiden. Van belang is of:

- in het nationale recht de gedraging tot het strafrecht behoort,
- de aard van de overtreding, en
- de aard en de zwaarte van de wijze waarop de overheid op het handelen van de betrokkene reageert.

Het eerste criterium is niet aan de orde. De openbaarmaking wordt volgens dit wetsvoorstel niet aangemerkt als straf. Ook het tweede criterium is niet aan de orde. De openbaarmaking is geen reactie op een gedraging. Zij staat los van de aard van het besluit en meer in het algemeen zelfs los van aard van de informatie die openbaar wordt gemaakt. Bepalend is of de openbaarmaking van de informatie kan bijdragen aan het doeleinde dat de wet stelt.

Bij de beoordeling van het derde criterium is van belang of sprake is van een punitieve sanctie, met andere woorden: Is sprake van een sanctie die tot doel heeft de betrokkene door leedtoevoeging te straffen? Het schandpaaleffect dat bij openbaarmaking van boetebesluiten kan optreden, wordt als argument gehanteerd om te concluderen dat sprake is van een punitieve sanctie. Uitgangspunt van het wetsvoorstel is dat openbaarmaking niet plaatsvindt om de betrokkene leed toe te voegen, maar om het publiek te informeren. Dat argument als grond van openbaarmaking wordt in de rechtspraak gehonoreerd. In de jurisprudentie zijn daarvan meerdere voorbeelden te vinden<sup>14</sup>. Die uitspraken sluiten aan bij het advies dat de Raad van State in zijn rol van wetgevingsadviseur uitbracht over artikel 1:78 van de Wet op het financieel toezicht. Aan de orde is de vraag of een waarschuwing in de vorm van een publicatie moet worden aangemerkt als een punitieve sanctie. De Raad overwoog in zijn advies<sup>15</sup>:

(...)  
Overigens deelt de Raad de opvatting, zoals deze thans wordt gemotiveerd in de toelichting, dat de publicatie niet moet worden aangemerkt als een punitieve sanctie. De voorgestelde publicatie lijkt immers uitsluitend als oogmerk te hebben het informeren ter waarschuwing van marktpartijen, opdat deze met de betreffende

<sup>12</sup> EHRM 8 juni 1976, paragraaf 80 e.v.

<sup>13</sup> EHRM 21 februari 1984, paragraaf 53

<sup>14</sup> Zie bijvoorbeeld Gerechtshof Amsterdam, 9 februari 2006, LJN AV1424; Rechtbank Amsterdam, 27 mei 2008, LJN BD3014; Rechtbank Rotterdam, 3 september 2008, LJN BF1175

<sup>15</sup> Kamerstukken 2005/06, 29708, nr. 20, p28

informatie rekening kunnen houden in hun handelen op deze markten. Leedtoevoeging lijkt aldus niet het oogmerk te zijn. De omstandigheid dat een dergelijke publicatie het effect kan hebben dat ze door de betrokken financiële onderneming als onaangenaam wordt ervaren (het zogenoemde schandpaaleffect), kan daar niet aan afdoen.  
(...)

Nu het oordeel van de regering dat openbaarmaking van inspectiegegevens niet als een *criminal charge* dient te worden aangemerkt, gerechtvaardigd blijkt te zijn, mag worden geoordeeld dat het wetsvoorstel niet in strijd is met het hogere recht van artikel 6 van het ERVM. Dat neemt uiteraard niet weg dat, gelet op de belangen die gemeoid gaan met de openbaarmaking, de nodige zorgvuldigheid in acht moet worden genomen. De toelichting op het wetsvoorstel maakt duidelijkheid dat dit wetsvoorstel tot die zorgvuldigheid dwingt.

#### De openbaarmakende instanties

##### *- de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit*

De Warenwet kent in artikel 21a reeds een verplichting voor ondernemers om beschikbare informatie over de risico's van andere waren dan eet- en drinkwaren, betreffende de veiligheid of de gezondheid van de consumenten, aan het publiek beschikbaar te stellen. Artikel 21a vindt zijn grondslag in artikel 16 van richtlijn nr. 2001/95/EG<sup>16</sup>. Voorts bestaat er op grond van artikel 10 van verordening (EG) nr. 178/2002<sup>17</sup> een verplichting tot informatie van het publiek over de risico's. Het doel daarbij is risico's bij het gebruik van die waren te voorkomen, te beperken of weg te nemen. Noch artikel 21a van de Warenwet, noch artikel 10 van de verordening, verplicht bedrijven echter tot openbaarmaking van onderzoeksgegevens waaruit blijkt in welke mate, dus ook in positieve zin, zij de voorschriften naleven. Beide verplichtingen blijven echter, ook na inwerkingtreding van deze wet, onverkort van kracht.

Bij de in dit wetsvoorstel beoogde informatieoverdracht is niet slechts van belang te weten dat een ondernemer wettelijke normen schendt, maar ook dat kenbaar wordt dat uit onderzoek blijkt dat de wettelijke regels correct worden nageleefd. Het vorenstaande beperkt zich niet tot warenwettelijke informatie. De wet laat toe dat ook andere dan warenwettelijke informatie waarover de NVWA beschikt voor openbaarmaking kan worden aangewezen.

Zodra deze wet in werking treedt, zal de NVWA meer dan nu het geval is gegevens openbaar maken waarover zij de beschikking heeft en die betrekking hebben op haar toezichtsdomein. Ook gegevens gebaseerd op andere wetgeving dan de Warenwet, zoals de Drank- en Horecawet, de Tabakswet, de Diergeneesmiddelenwet, de Kaderwet diervoeders of de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren, kunnen voor openbaarmaking worden aangewezen. De openbaarmaking kan dan ook betrekking hebben informatie over de uitvoering van die regelgeving door de Minister van VWS of de Minister van EL&I.

##### *- de Inspectie voor de Gezondheidszorg*

<sup>16</sup> Richtlijn nr. 2001/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van Europese Gemeenschappen van 3 december 2001 inzake algemene productveiligheid (PbEG 2002 L 11)

<sup>17</sup> Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PbEG L 31)

De IGZ voert al enige jaren een actief openbaarmakingsbeleid. Over dit beleid is de Tweede Kamer bij brief van 1 maart 2005<sup>18</sup> geïnformeerd. Op dit moment worden naast algemenere informatie zoals bijvoorbeeld het meerjarenbeleidsplan, het jaarverslag, circulaires en de Staat voor de Gezondheidszorg, ook bepaalde eindproducten voortvloeiend uit het toezicht van de inspectie openbaar gemaakt. Dit zijn thematische toezichtsrapporten met vergelijkende conclusies over instellingen of beroepsbeoefenaren inclusief de achterliggende individuele inspectierapporten, adviezen aan de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport tot het geven van een aanwijzing aan een instelling en bevelen aan een beroepsbeoefenaar of zorginstelling.

In zijn rapport "Verantwoordelijkheid nemen voor kwaliteit"<sup>19</sup> naar aanleiding van de zaak van de Twentse neuroloog beveelt Prof. Legemaate aan om een specifieke wetsbepaling te creëren inzake actieve openbaarmaking door de IGZ van gegevens over zorgaanbieders of fabrikanten van gezondheidsgerelateerde producten. Bij brief van 24 juli 2009<sup>20</sup> aan de Tweede Kamer heeft de Minister van VWS aangegeven zich te beraden op deze aanbeveling van de heer Legemaate en daarbij de privacy-aspecten van het voorstel te betrekken.

De Wet BIG kent reeds een aantal openbaarmakingsverplichtingen. Het betreft de verplichtingen opgenomen in de artikelen 9 en 11 van Wet BIG die bij Wet van 7 november 2011 tot wijziging van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg onder andere in verband met de opneming van de mogelijkheid tot taakherschikking (Stb. 2011, 568) zijn uitgebreid. De op grond van die wet reeds openbaar te maken informatie zal uiteraard niet nog eens worden aangewezen op grond van artikel 44, eerste lid, van de Gezondheidswet.

#### *- de Inspectie Jeugdzorg*

Ook de IJZ voert al meerdere jaren een actief openbaarmakingsbeleid. Met het onderhavige wetsvoorstel wordt dit beleid verder geformaliseerd. Naast algemene informatie zoals bijvoorbeeld de meerjarenvisie, het jaarverslag en brochures, maakt de inspectie ook haar handhavingsmaatregelen, rapporten naar aanleiding van thematisch toezicht of naar aanleiding van calamiteitentoezicht met conclusies over de kwaliteit van het handelen van de betreffende jeugdzorginstellingen, inclusief aanbevelingen aan deze instellingen, aan de betreffende provincie(s) of aan de betreffende minister(s) openbaar. Verder kan het gaan om bevelen aan Bureaus jeugdzorg of zorgaanbieders, om adviezen aan de provincie(s) tot het geven van een aanwijzing aan een Bureau jeugdzorg of een zorgaanbieder of adviezen aan de Minister van VWS en de Minister van Veiligheid en Justitie tezamen tot het geven van een aanwijzing aan een of meerdere provincies.

Een belangrijke handhavingsmaatregel is de plaatsing van instellingen onder verscherpt toezicht. Indien de IJZ een jeugdzorginstelling onder verscherpt toezicht plaatst, maakt zij dat actief openbaar, onder andere door vermelding op haar website. Dit geldt ook voor de beslissing om het verscherpt toezicht op te heffen.

#### EU-ontwikkelingen

Niet alleen de Nederlandse regelgeving kent openbaarmaking van inspectiegegevens. Ook op Europees niveau kennen we dergelijke openbaarmakingen. Het Nederlandse openbaarmakingsbeleid sluit daardoor aan bij Europese ontwikkelingen.

<sup>18</sup> Kamerstukken II 2004/05, 29800 XVI, nr. 135

<sup>19</sup> J. Legemaate, Verantwoordelijkheid nemen voor kwaliteit, Vrije Universiteit, Amsterdam, 12 mei 2009

<sup>20</sup> Kamerstukken II 2009/10, 31700 XVI, nr. 173

Een goed voorbeeld van een openbaarmakingsverplichting met een Europese inslag is te vinden artikel 26 van richtlijn nr. 2009/16/EG<sup>21</sup>. Dat artikel draagt de Europese Commissie op tot openbaarmaking van informatie inzake inspecties, aanhoudingen en weigeringen van toegang tot havens op een publiek toegankelijke website.

Ook in de luchtvaartsector bestaan openbaarmakingsverplichtingen. Op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 2111/2005<sup>22</sup> maakt de Europese Commissie lijsten openbaar van luchtvaartmaatschappijen die aan een exploitatiebeperking zijn onderworpen. De openbaarmaking heeft tot doel naar luchtreizigers maximale transparantie te betrachten.

#### Rechtsbescherming

Bij de vraag wat in de praktijk openbaar moet worden gemaakt is niet onderworpen aan een belangenafweging door bestuursorganen. Het gaat om feitelijke oordelen. Er is gekozen voor openbaarmaking op basis van een opdracht van de wetgever tot feitelijk handelen. Er zal daarom geen sprake zijn van een besluit tot openbaarmaking dat voorafgaat aan de daadwerkelijke openbaarmaking. Er zal 'slechts' op zorgvuldige wijze uitvoering moeten worden gegeven aan de door de wetgever opgedragen taak tot openbaarmaking. Om de betrokkenen de nodige rechtsbescherming te bieden, is bepaald dat zij tenminste drie weken tevoren van de openbaarmaking in kennis worden gesteld. Deze kennisgeving brengt, net als de openbaarmaking, geen wijziging in de rechtspositie van de betrokkene. De kennisgeving stelt de betrokkene in kennis van feitelijke gevolgen van de uitvoering van de taken die de wetgever aan de toezichthouders heeft opgelegd.

Door de kennisgeving heeft de betrokkene voldoende gelegenheid bij feitelijke onjuistheden in de openbaarmaking in actie te komen. Er is dan genoeg tijd die openbaarmaking tegen te houden. Omdat de openbaarmaking een feitelijk handelen betreft, bestaat ook de mogelijkheid over het handelen op grond van artikel 9:1 van de Algemene wet bestuursrecht een klacht in te dienen.

Door niet zondermeer tot openbaarmaking over te gaan, doch de nodige door de rechter toetsbare zorgvuldigheidswaarborgen op te nemen, wordt een goed evenwicht gevonden tussen een efficiënt uit te voeren beleid en een goede rechtsbescherming.

De figuur van openbaarmaking door feitelijk handelen is niet nieuw. Er zijn meer bestuursorganen die zich van die figuur bedienen. Voorbeelden daarvan zijn de openbaarmaking van inspectierapporten door de onderwijsinspectie, die is gebaseerd op artikel 21 van de Wet op het onderwijstoezicht, de eerder bedoelde openbaarmaking van zwarte lijsten in de luchtvaartsector en de openbaarmaking op grond van artikel 65 van de Mededingingswet waarbij een bestuurlijke boete of een last onder dwangsom als bedoeld in artikel 56 van de die wet wordt opgelegd.

Er is overwogen om aan iedere openbaarmaking een besluit vooraf te laten gaan om op die manier te bewerkstelligen dat, in de gevallen dat de openbaarmaking betrekking heeft op een besluit, een mogelijk geschil over de openbaarmaking samenvalt met een mogelijk geschil over het besluit zelf, waardoor zowel een geschil over een besluit als over de openbaarmaking daarvan in één rechtsgang door de bestuurrechter kan worden beslist. Dat alternatief biedt echter onevenredig veel nadelen. Op

<sup>21</sup> Richtlijn nr. 2009/16/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 april 2009 betreffende havenstaatcontrole (PbEU L 131)

<sup>22</sup> Verordening (EG) nr. 2111/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2005 betreffende de vaststelling van een communautaire lijst van luchtvaartmaatschappijen waaraan een exploitatieverbod binnen de Gemeenschap is opgelegd en het informeren van luchtreizigers over de identiteit van de exploiterende luchtvaartmaatschappij, en tot intrekking van artikel 9 van richtlijn 2004/36/EG (PbEU L 344)

termijn kan het aantal openbaarmakingen oplopen tot tweehonderdduizend openbaarmakingen per jaar. Het aantal openbaarmakingen dat betrekking heeft op een besluit (zoals boetebesluiten, vergunningen en dergelijke) bedraagt een fractie daarvan. Het moge duidelijk zijn dat, zeker nu de opdracht tot openbaarmaking bijna digitaal van aard is, het onuitvoerbaar is aan al die openbaarmakingen, een besluit vooraf te laten gaan.

#### Persoonsgegevens

De verwerking van persoonsgegevens kan een onaanvaardbare beperking in de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen met zich meebrengen. Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer wordt in de Grondwet en in diverse andere wetten en verdragen erkend. In het kader van de instrumentele openbaarmaking zijn de navolgende juridische kaders van belang.

#### *- Wet bescherming persoonsgegevens*

De hoofdregels voor het omgaan met persoonsgevoelige informatie zijn uitgewerkt in de Wet bescherming persoonsgegevens (hierna: Wbp). In die wet is ook de 'Europese privacyrichtlijn'<sup>23</sup> geïmplementeerd. Volgens de Wbp zijn persoonsgegevens alle gegevens betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon (artikel 1, onder a van de Wbp). Persoonsgegevens mogen niet zomaar worden verzameld, maar alleen voor 'welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden', zoals blijkt uit artikel 7 van de Wbp. Aan de verwerking van zulke persoonsgegevens worden eisen gesteld. Die eisen kunnen, afhankelijk van de aard van de persoonsgegevens, verschillend zijn. De Wbp kent bijvoorbeeld 'bijzondere persoonsgegevens'. Daarbij wordt bedoeld op de verwerking van persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst, levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven, het lidmaatschap van een vakvereniging, strafrechtelijke persoonsgegevens en persoonsgegevens over onrechtmatig of hinderlijk gedrag in verband met een opgelegd verbod naar aanleiding van dat gedrag.

Vooropgesteld moet worden dat de openbaarmaking van inspectiegegevens voor het overgrote deel geen betrekking zal hebben op persoonsgegevens, eenvoudigweg omdat veelal sprake is van gegevens die betrekking hebben op rechtspersonen. Voor zover sprake is van persoonsgegevens geldt het volgende.

Met de term 'verwerking van persoonsgegevens' worden bijna alle handelingen bedoeld die met persoonsgegevens kunnen worden verricht. De Wbp definieert 'verwerking van persoonsgegevens' als elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot persoonsgegevens, waaronder in ieder geval het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens (artikel 1, onder b van de Wbp).

De toezichthouders beschikken over persoonsgegevens die zowel zien op natuurlijke personen tot wie de naleving en uitvoering van de regelgeving zich richt, als op natuurlijke personen tot wie die naleving en uitvoering zich niet richt. De verzameling van de persoonsgegevens door toezichthouders en uitvoerders vindt thans plaats ter uitvoering van de handhavende en uitvoerende taken van die instanties. Met dit wetsvoorstel wordt daar een doel aan toegevoegd, namelijk het verschaffen van inzicht aan het publiek

<sup>23</sup> Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PbL 281)



in het functioneren van de toezichthouders. De openbaarmaking van gegevens over natuurlijke personen tot wie de naleving zich niet richt, zoals patiënt-, cliënt-, en klantgegevens, is niet noodzakelijk om het nieuwe doel te bereiken. Het toezicht wordt weliswaar uitgeoefend in het belang van patiënten, cliënten en consumenten, doch het is niet op hen gericht. Openbaarmaking van dat soort informatie zal daarom in het kader van dit wetsvoorstel niet zijn toegestaan.

Artikel 7 van de Wbp bepaalt dat persoonsgegevens worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden. Dat doeleinde wordt opgenomen in artikel 44, eerste lid, van de Gezondheidswet en artikel 48a, eerste lid van de Wet op de jeugdzorg en houdt in de bevordering van de naleving van regelgeving en het publiek inzicht te geven in de wijze waarop toezichthouders en uitvoerders van regelgeving hun taken verrichten en wat de resultaten daarvan zijn.

De verwerking dient te voldoen aan een van de in artikel 8 van de Wbp opgesomde gronden voor toelaatbare gegevensverwerking. Als mogelijke grond wordt in onderdeel e van dat artikel aangegeven dat verwerking van persoonsgegevens slechts plaatsvindt indien die verwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publieke taak door het desbetreffende bestuursorgaan. Dat is hier aan de orde. De verwerking tot openbaarmaking is voor het Staatstoezicht op de volksgezondheid en de IJZ noodzakelijk om uitvoering te geven aan de publiekrechtelijke taak tot openbaarmaking.

Aan de verwerking van bijzondere persoonsgegevens worden strengere eisen gesteld dan aan andere persoonsgegevens. Het verwerken van bijzondere persoonsgegevens is alleen toegestaan indien dit kan worden gebaseerd op een van de artikelen met specifieke uitzonderingen op het verbod van verwerking van bijzondere persoonsgegevens (de artikelen 17 tot en met 23 van de Wbp), of indien een van de algemene uitzonderingsgronden genoemd in artikel 23 van de Wbp van toepassing is.

Er zijn slechts weinig gevallen denkbaar waarbij de openbaarmaking van bijzondere gegevens noodzakelijk is om uitvoering te geven aan deze wet. Een mogelijke situatie is dat natuurlijke personen in een door hen gevoerde bedrijfsnaam bijzondere persoonsgegevens uitdragen. Gedacht kan worden aan het geval dat een persoon in de door hemzelf gevoerde handelsnaam tot uitdrukking brengt dat hij een Islamitische slager is. Artikel 23, onderdeel b, van de Wbp staat openbaarmaking van bijzondere persoonsgegevens toe indien die gegevens door de betrokkene duidelijk openbaar zijn gemaakt. In gevallen als hiervoor bedoeld, zal omwille van de kenbaarheid, de openbaarmaking van bijzondere gegevens dan ook zijn toegestaan.

Het vorenstaande maakt duidelijk dat de verwerking van de inspectiegegevens door de bij dit wetsvoorstel gestelde beperkingen in overeenstemming is met de Wbp.

*- Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden*

Artikel 8, tweede lid, van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) staat inmenging in het privéleven toe voor zover die inmenging plaatsvindt door het openbaar gezag, in de inmenging bij de wet is voorzien en voor zover de inmenging voorziet in een dringende maatschappelijke behoefte.

Ook hier moet weer voorop worden gesteld dat in veel gevallen bij de openbaarmaking van inspectiegegevens geen sprake is van inmenging in het privéleven. Vaak is sprake van het openbaar maken van gegevens die betrekking hebben op rechtspersonen.

Door in de wet op te sommen welke gegevens voor openbaarmaking in aanmerking komen, is bij wet voorzien in welke mate de inmenging in het privéleven is geoorloofd. Van meet af zal voor een ieder niet alleen helder zijn welke informatie aan de openbaarheid wordt prijsgegeven, maar bijvoorbeeld ook hoe lang de informatie beschikbaar zal blijven voor het publiek en hoe de raadpleegbaarheid van de informatie is geregeld.

Voor een belangrijk deel van de openbaar te maken gegevens geldt dat de dringende maatschappelijke behoefte tot openbaar maken is gelegen in het belang van de volksgezondheid. Dit geldt in ieder geval voor de gegevens die betrekking hebben op de productveiligheid, de individuele gezondheidszorg en de jeugdzorg. Ook voor inspectiegegevens op het gebied van diergezondheid, plantgezondheid en landbouwkwaliteitseisen geldt dat de openbaarmaking deels noodzakelijk is in verband met de volksgezondheid. Hier noodzaakt echter ook vaak het economisch welzijn van het land tot openbaarmaking. Een mogelijk vóórkomen van een dierziekte of een vermeend vergroot risico op het verspreiden van plant- of dierziekten door de wijze van behandelen in Nederland, kan al snel leiden tot het sluiten van grenzen van landen die belangrijk zijn voor de export. De economische schade kan in dergelijke gevallen enorm zijn.

In het licht van het proportionaliteitsbeginsel moeten de belangen van de natuurlijke personen op wie de openbaarmaking betrekking heeft, worden afgezet tegen het maatschappelijk belang dat is gediend met de openbaarmaking. Nu de openbaarmaking van persoonsgegevens slechts een deel van de ondertoezichtgestelden betreft (een belangrijk deel van de activiteiten van het Staatstoezicht op de volksgezondheid en de IJZ richt zich zoals gezegd op het handelen van rechtspersonen) en slechts in beperkte mate plaatsvindt, kan dat belang niet in de weg staan aan de invulling van de hiervoor geschetste maatschappelijke belangen en het daarmee te dienen doel. Dat daarbij gedurende een bepaalde tijd het bedrijfs- of beroepsmatig functioneren van personen voor het publiek kenbaar zal zijn en dat die personen daarbij in een negatief daglicht kunnen worden gesteld, maakt dat niet anders. Weglating van dergelijke informatie, zou een verkeerd beeld van de werkelijke situatie geven. Er kan dan onzekerheid ontstaan bij het publiek. De omstandigheid dat een aanbieder van producten of diensten niet in een bepaald overzicht staat vermeld, moet slechts één ding kunnen betekenen, namelijk dat over hem in het kader van dat overzicht geen gegevens beschikbaar zijn.

Het vorenstaande maakt duidelijk dat artikel 8, van het EVRM niet in de weg staat aan het openbaarmakingbeleid waaraan dit wetsvoorstel uitvoering geeft.

- *Grondwet*

Artikel 10, eerste lid, stelt dat een ieder, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer. Door voor de uit het voorgestane openbaarmakingbeleid voortvloeiende beperkingen een expliciete wettelijke grondslag te creëren is aan het vereiste voldaan dat de beperkingen bij of krachtens de wet geschieden.

#### De Wet openbaarheid van bestuur

Naast de actieve openbaarmaking, blijft het mogelijk de openbaarmaking van een inspectierapport te vragen op grond van de Wet openbaarheid van bestuur. De toepassing van de Wob zal zich beperken tot gevallen waarin deze wet niet voorziet, bijvoorbeeld omdat het gevallen betreft die niet zijn aangewezen op grond van deze wet.

Verder zal een gevolg van deze wet zijn dat informatie die op grond van deze wet eenmaal aan de openbaarheid is prijsgegeven, niet nogmaals op basis van de Wob openbaar zal kunnen worden gemaakt. Eenmaal openbaar is altijd openbaar.

#### Geheimhoudingsplicht

De verschillende inspecties beschikken over informatie die als vertrouwelijk moet worden beschouwd en waarop een geheimhoudingsplicht kan rusten. Voorbeelden van wettelijke bepalingen in die sfeer zijn artikel 2:5 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 87, tweede lid, van de Wet BIG.

Bij vertrouwelijke informatie kan gedacht worden aan de NVWA en de IGZ die de beschikking hebben over bedrijfs- of fabricagegegevens. In artikel 44, vijfde lid, van de Gezondheidswet wordt een beperking aangebracht met betrekking tot de openbaarmaking van dit soort gegevens. De beperking is gelijklopend aan die van artikel 10, eerste lid, onderdeel c, van de Wob. Omdat dat criterium ook bij de toepassing van artikel 8 van de Wob bruikbaar is gebleken, zal datzelfde criterium ook in het kader van de hier aan de orde zijnde openbaarmakingplicht worden gebruikt. Het probleem van bedrijfs- of fabricagegegevens speelt niet in de sfeer van de jeugdzorg. Om die reden is ervan afgezien in de Wet op de jeugdzorg ten aanzien van dit soort gegevens een voorziening te treffen.

Door de formulering van artikel 10 van de Wob inzake bedrijfs- of fabricagegegevens over te nemen, kan worden aangesloten bij de jurisprudentie die in het kader van die wet is ontwikkeld<sup>24</sup>. Het daarin ontwikkelde criterium dat van bedrijfs- en fabricagegegevens slechts sprake is indien en voor zover uit die gegevens wetenswaardigheden kunnen worden gelezen of afgeleid met betrekking tot de technische bedrijfsvoering of het productieproces dan wel met betrekking tot de afzet van de producten of de kring van afnemers en leveranciers, is ook in het kader van de hier aan de orde zijnde openbaarmaking een bruikbaar criterium. Ook met betrekking tot het vertrouwelijkheids criterium kan worden aangesloten bij de uitleg die daaraan in het kader van de Wob wordt gegeven.

Bij de IGZ en de IJZ kan bij vertrouwelijke informatie gedacht worden aan zeer gevoelige gegevens als patiënt- of cliëntgegevens. Veel beroepen werkzaam in het domein van de gezondheidszorg en de jeugdzorg kennen een beroepsgeheim of een afgeleid beroepsgeheim. Die gegevens kunnen ook bij de IGZ en de IJZ bekend zijn. Deze wet staat niet toe dat dit soort informatie in het kader van de openbaarmakingplicht openbaar gemaakt wordt. Die beperking schuilt in het voorgestelde artikelen 44, zesde lid, van de Gezondheidswet en 48a, zesde lid, van de Wet op de jeugdzorg. Omdat, voor zover de openbaarmaking ziet op persoonsgegevens, die gegevens slechts betrekking kunnen hebben op degenen tot wie het toezicht zich richt en op de persoon van de toezichthouder, is openbaarmaking van patiënt- en cliëntgegevens reeds daarom niet toegestaan. Noch de IGZ, noch de IJZ houden toezicht op patiënten of cliënten.

Deze wet geldt in beginsel als een lex specialis ten opzichte van wettelijke bepalingen die geheimhouding opleggen. Door in de wet de openbaarmaking aan de nodige beperkingen te onderwerpen, wordt onevenredige benadeling uitgesloten.

Regulier Overleg Warenwet

PM

#### Internetconsultatie

---

<sup>24</sup> ARRS 30 september 1985, AB 1987, 43

## **PM**

### Financiële gevolgen voor de Rijksbegroting

Met de verbreding van de openbaarmaking naar het gehele werkerterrein van de NVWA zijn aanzienlijke kosten gemoeid. De initiële kosten voor de uitwerking in een aantal sectoren bedragen circa € 220.000, waarvan de financiering zal plaatsvinden binnen de begroting van de NVWA. Omdat de definitieve uitwerking mede bepaald wordt door de ervaring in die sectoren, zijn de kosten voor het totaal nog niet aan te geven.

Voor de IGZ en de IJZ zullen de financiële gevolgen gering zijn. Daarvoor hoeven voortsnog geen bijzondere voorzieningen te worden getroffen.

### Bedrijfseffecten, nalevingkosten en administratieve lasten

Het handhavingsbeleid van de NVWA impliceert dat na iedere inspectie een kennisgeving naar de geïnspecteerde plaatsvindt van de resultaten van die inspectie. Die kennisgeving komt tegemoet aan het verlangen van het bedrijfsleven om ook bij een positieve uitkomst van een inspectie van de uitkomsten op de hoogte te worden gesteld. Voor zover dat aan de orde is, zal gelijktijdig kennis worden gegeven van de over die inspectie openbaar te maken gegevens.

De IGZ en IJZ hanteren een vergelijkbare wijze van kennisgeving. Ter gelegenheid van de toezending van de inspectie-uitkomsten wordt aan de betrokkene medegedeeld welke informatie bekend moet worden gemaakt. Die praktijk zal ook onder deze wet worden gevolgd.

Door op de hiervoor omschreven wijze kennis te geven van de openbaarmaking, zal dit wetsvoorstel geen gevolgen hebben voor de administratieve lasten voor de burger of het bedrijfsleven en brengt het geen nalevingkosten met zich mee zoals bedoeld in de bedrijfseffectentoets.

## **Artikelsgewijs**

### Artikel I

#### **B**

Deze wijziging maakt het mogelijk informatie over de naleving en uitvoering van de in artikel 38, tweede lid van de Gezondheidswet genoemde BES-regelgeving voor openbaarmaking aan te wijzen. Daarnaast wordt de mogelijkheid gecreëerd om van de openbaarmaking van informatie betreffende regelgeving die zowel in het Europese deel van Nederland als op de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba van toepassing is, op die openbare lichamen af te zien. Met het nieuw vast te stellen lid kan invulling worden gegeven aan de afspraken die zijn gemaakt om in de eerste vijf jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe situatie in beginsel geen nieuwe Nederlandse wetgeving voor deze openbare lichamen te doen gelden.

#### **C**

Artikel 44 draagt het Staatstoezicht op de volksgezondheid op bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aan te wijzen informatie met betrekking tot de naleving of uitvoering van bij die maatregel aan te wijzen regelgeving actief openbaar te maken. In het voorgestelde artikel is bewust gekozen voor een ruim begrip als 'informatie'. Het begrip 'informatie' is techniekonafhankelijk. Het kan gaan om klassieke, papieren documenten,

zoals integrale inspectierapporten, maar bijvoorbeeld ook om informatie afkomstig uit databanken in de vorm van tekst of afbeeldingen. Veelal zal volstaan worden met in overzichten gepresenteerde informatie die beperkt wordt tot het weergeven van de essentialia, maar dat hoeft dus niet. Op grond van het tweede lid ontdoet het Staatstoezicht op de volksgezondheid de informatie van gegevens waarvan de openbaarmaking in het kader van deze wetgeving niet is toegestaan.

Het zal voornamelijk gaan om informatie uit of rapporten van de NVWA en de IGZ die zij in het kader van hun toezichthoudende taken hebben opgesteld. De informatie kan echter ook betrekking hebben op door externen aangeleverde informatie. Verder kan gedacht worden aan door de Minister van VWS in het kader van de Kwaliteitswet zorginstellingen gegeven aanwijzingen.

De verplichting tot openbaarmaking laat openbaarmaking op andere gronden dan deze wet onaangetast. Het is een aanvulling op reeds bestaande verplichtingen en bevoegdheden tot openbaarmaking.

Deze vorm van openbaarmaking past in de eerder aangegeven beleidsdoelstellingen.

In het derde lid vindt een opsomming plaats van items die voor openbaarmaking kunnen worden aangewezen. Het spectrum is breed, maar concreet. Het varieert van aanzeggingen tot het instellen van verscherpt toezicht op zorginstellingen en beroepsbeoefenaren en waarschuwingen (handhavingsmaatregelen) tot het nemen van een besluit waarbij een certificaat van goedkeuring voor een technisch voortbrengsel zijn geldigheid verliest op grond van artikel 27 Warenwet (besluit tot beëindiging van een vergunning of van een andere begunstiging).

Om het publiek een goed beeld te kunnen geven van het toezichtsbeleid, is eveneens opgenomen dat openbaar kan worden gemaakt in welke nalevingcategorieën een ondertoezicht gestelde is opgenomen. De NVWA hanteert een zogenaamd stoplichtenmodel. Door middel van kleuren zal de NVWA haar oordeel geven over hoe een bedrijf de regels naleeft. Rood staat voor bedrijven die ernstig tekort schieten, oranje voor bedrijven waar nog tekortkomingen bestaan die moeten worden opgelost en groen voor bedrijven, die de regels goed naleven. Daarnaast is er de kleur wit voor bedrijven waar de NVWA geen oordeel over kan geven omdat de NVWA niet over recente (controle)gegevens van deze bedrijven beschikt. Door de risicogestuurde aanpak van de NVWA zijn er namelijk ook bedrijven waarover de NVWA geen of geen recente (controle)gegevens heeft. Bedrijven kunnen ook zelf aantonen (self-assessment) of laten aantonen (certificering) dat ze de regels naleven. Ook andere innovatieve methoden zullen worden ontwikkeld om het vertrouwen in de naleving door bedrijven te borgen. Al deze bronnen van informatie, maar ook signalen van consumenten, zullen door de NVWA worden betrokken bij de definitieve oordeelsvorming.

Dit artikel stelt beperkingen aan de mogelijkheid persoonsgegevens openbaar te maken. Uit de lagere regelgeving zal blijken in welke gevallen de hiervoor bedoelde persoonsgegevens ook daadwerkelijk openbaar gemaakt moeten worden. Het is denkbaar dat het bij bepaalde categorieën dossiers uit veiligheidsoverwegingen niet wenselijk is op grote schaal bekendheid te geven aan de naam van de toezichthoudende ambtenaren. Daarnaast geldt een verbod op het openbaar maken van gegevens die vallen onder het (afgeleid medische) beroepsgeheim. Dergelijke gegevens hoeven niet altijd persoonsgegevens te zijn. Om die reden is daarvoor een aparte uitzondering in de wet opgenomen.

In het wetsvoorstel ligt besloten dat de openbaarmaking van gegevens gecentraliseerd kan worden, bijvoorbeeld doordat de NVWA de

onderzoeksgegevens met betrekking tot waren van meerdere toezichthouders, de door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport opgelegde maatregelen en bestuurlijke sancties en door de NVWA als bevoegde autoriteit opgelegde maatregelen geclusterd via haar website toegankelijk maakt voor het publiek.

#### Artikel 44a

Dit artikel bevat de nodige zorgvuldigheids- en rechtswaarborgen waarover een uiteenzetting in het algemene deel van deze toelichting is opgenomen.

In dit artikel is bepaald dat de betrokkene minimaal drie weken tevoren in kennis moet worden gesteld van de openbaarmaking en de inhoud daarvan. Die periode van drie weken geldt niet voor de openbaarmaking van de in het derde lid genoemde informatie. De termijn van drie weken kan in die gevallen niet worden afgewacht omdat er een noodzaak is het publiek zo snel mogelijk te informeren. Gedacht kan worden aan een horeca-ondernemer aan wie een last onder dwangsom is opgelegd om zijn activiteiten te staken tot dat een aantal hygiënemaatregelen zijn getroffen of een arts die, al dan niet tijdelijk, bepaalde verrichtingen niet mag verrichten. Daardoor weet niet alleen de betrokkene welke beperkingen hij in acht dient te nemen, maar hebben ook patiënten en cliënten daar inzicht in. Uiteindelijk kan het hun gezondheid raken. De verplichting tot kennisgeving vervalt niet.

Bij ministeriële regeling zal worden bepaald hoe de kennisgeving van het voornemen tot openbaarmaking aan het bedrijf zal plaatsvinden. Zoveel als mogelijk zal dat op elektronische wijze plaatsvinden, daarbij rekening houden met de voorschriften uit de Algemene wet bestuursrecht. Is elektronische kennisgeving niet mogelijk, dan zal de kennisgeving plaatsvinden via een papieren brief.

Indien de termijn van drie weken buiten toepassing wordt gelaten en direct na aankondiging tot openbaarmaking wordt overgegaan, zal er geen mogelijkheid meer zijn een kort geding te starten. In dat geval zal de rechtsbescherming achteraf plaats moeten vinden. Degene die van oordeel is dat hij door de openbaarmaking ten onrechte door de overheid is benadeeld en daardoor schade heeft geleden, kan de Staat daarvoor aansprakelijk stellen. Overigens zal ook indien de termijn van drie weken buiten toepassing wordt gelaten, de verplichting bestaan bij openbaarmaking van een bestuurlijke sanctie tevens aan het publiek aan te geven of een rechtsmiddel tegen dat besluit is of kan worden ingesteld. Indien een rechtsmiddel wordt aangewend of een sanctiebesluit niet langer herroepelijk is, zal ook dat telkens moeten worden aangegeven. Van dergelijke toevoegingen hoeft geen kennis te worden gegeven aan de betrokkenen.

#### Artikel 44b

De mogelijkheid bestaat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur informatie aan te wijzen die door het Staatstoezicht op de volksgezondheid openbaar dient te worden gemaakt die niet valt onder de beleidsverantwoordelijkheid van de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, maar onder die van de Minister van EL&I. In dat geval geschiedt de voordracht voor een algemene maatregel van bestuur door die minister.

#### Artikel II

Deze bepalingen komen in grote mate overeen met die van artikel I. Een belangrijk verschil geldt echter ten aanzien van de BES-eilanden. De Wet op de jeugdzorg is daar nu niet van toepassing. In het kader van de ontwikkeling van de regelgeving op het gebied van de jeugdzorg daar, zal

het openbaarmakingbeleid punt van aandacht zijn. Er zijn geen principiële verschillen tussen de bekendmaking van informatie door het Staatstoezicht op de volksgezondheid en de inspectie jeugdzorg. Dat de mogelijk aan te wijzen informatie tussen beide toezichthoudende instanties verschilt, vindt zijn oorzaak in de omstandigheid dat beide toezichthouders uitvoering geven aan verschillende wetgeving. De IJZ beschikt bijvoorbeeld niet over informatie over bestuurlijke boetes omdat die in het kader van de Wet op de jeugdzorg niet worden opgelegd. Bij de aanwijzing van openbaar te maken informatie door de IJZ kan daardoor worden volstaan met informatie over herstelsancties.

#### Artikel III

De vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet zal geschieden met het inachtneming van het beleid inzake de vaste verandermomenten (TK, 2009-2010, 29515, nr. 309),

Ondertekening

P.M.

ONTWERP